

Arrest

nr. 195 526 van 24 november 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. BELAMRI
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 2 mei 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 21 maart 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 mei 2017 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DELGRANGE, die *loco* advocaat A. BELAMRI verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Kameroense nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 12 augustus 1991.

In 2012 wordt de verzoekende partij tot een verblijf in België toegelaten omwille van haar studies.

In het academiejaar 2012-2013 was de verzoekende partij ingeschreven aan het "Institut d'optique Raymond Tibaut" in een bachelor in optiek en optometrie.

In het academiejaar 2013-2014 was de verzoekende partij ingeschreven aan de "haute école Louvain en Hainaut" (HELHA) voor een bachelor in de bouwkunde.

In het academiejaar 2014-2015 en 2015-2016 was de verzoekende partij ingeschreven in het "Institut Paul Hankar" in een bachelor in bouwkunde.

In het academiejaar 2016-2017 was de verzoekende partij ingeschreven aan de "Université Catholique de Louvain (UCL)" voor de bachelor in ingenieurswetenschappen.

De laatste toelating tot verblijf omwille van haar studies was geldig van 13 november 2015 tot 31 oktober 2016.

Op 10 oktober 2016 vraagt de verzoekende partij de verlenging van haar toelating tot verblijf omwille van haar studies aan.

Op 21 maart 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

"Gelet op artikel 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996; "

Gelet op de adviezen van de academische besturen of schoolbesturen, overgemaakt op 06.12.2016 08 02 2017 en 20.02.2017.

*Overwegende dat de genaamde S. H. (...),
geboren te Bafang op (in) 12.08.1991,
van Kameroen nationaliteit,
verblijvende te (...),
gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren ;*

REDEN VAN BESLISSING :

*Artikel 61, § 1 van de wet van 15.12.1980 : De Minister kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten:
1° wanneer hij, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt.*

Overwegende dat de heer S. (...), H. (...) in augustus 2012 naar België kwam met een visum D beperkt tot de duur van zijn studies.

Overwegende dat hij voor het academiejaar 2012-2013 ingeschreven was aan het Institut d'Optique Raymond Tibaut voor het volgen van een Bachelor in Optiek en Optometrie. Hij slaagde voor geen enkel opleidingsonderdeel (unité d'enseignement) Gelet op de zwakke resultaten, besloot hij in het daaropvolgende academiejaar 2013-2014 andere studies aan te vatten aan de Haute Ecole Louvain en Hainaut (HELHA). Hij behaalde een resultaat van 41,57%.

Opnieuw besloot hij te veranderen van onderwijsinstelling en stapte in het academiejaar 2014-2015 over naar het Institut Paul Hankar om een Bachelor in Bouwkunde (Bachelier en Construction) te studeren. Na een goede start in 2014-2015 slaagde hij in het daaropvolgende academiejaar 2015-2016 aan hetzelfde instituut amper voor 200 van de 840 opgenomen opleidingseenheden.

Voor het huidige academiejaar 2016-2017 schreef hij zich in aan de Université Catholique de Louvain (UCL) voor de richting ingenieurswetenschappen ("Bachelier en sciences de l'ingénieur- ingénieur civil"). Tijdens de laatste examensessie van januari 2017 slaagde hij voor geen enkel vak.

Overwegende dat betrokkene rekening houdende met bovenstaande elementen, zijn studies op overdreven wijze verlengt en na 5 jaar studies in 4 verschillende onderwijsinstellingen nog steeds geen uitzicht heeft op het behalen van een eindexamen

Overwegende dat betrokkene sedert het academiejaar 2012-2013 op zijn minst drie verschillende studierichtingen heeft aangevat zonder in de loop van de twee voorafgaande studierichtingen enig eindexamen behaald te hebben, zodat de Minister conform artikel 103/2. 3° van het KB van 08.10.1981 een einde kan stellen aan het verblijf in toepassing van artikel 61, § 1 van de wet van 15.12.1980;

Overwegende dat de verblijfskaart is verstrekt sedert 30.10.2016.

Wordt, in uitvoering van artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 1996 aan betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 7, 9, 58 tot 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), het voorzichtigheidsbeginsel, artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, de rechten van verdediging, het hoorrecht en artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

2.1.1. De verzoekende partij licht als volgt haar middel toe:

"1. In rechte

Overwegende dat de aangehaalde wetsbepalingen de verplichting tot formele en materiële motivering vastleggen die op de tegenpartij rust, net als de plicht om zich niet schuldig te maken aan machtsoverschrijding;

Dat de controle van de administratieve rechter zich niet beperkt tot de controle van de duidelijke beoordelingsfout, maar ook en voornamelijk de controle van de juistheid, van de relevantie en de toelaatbaarheid in rechte van de motieven omvat. Dat derhalve de feitelijk bestaande motieven juridisch relevant moeten zijn, zij moeten een correcte wettelijke basis hebben, een juiste toepassing maken van die basis en het concrete geval client in die rechtsbasis teruggevonden te kunnen worden.

Dat het rechterlijk toezicht op de motieven hier alleen insluit dat de rechter nagaat of bewezen is dat de kwestieuze omstandigheden juist werden geïnterpreteerd (juridische juistheid der motieven).

Dat het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing2.

Dat overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet alle administratieve beslissingen met redenen omkleed moeten worden.

Dat artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 bepalen dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd en dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moeten vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

Dat het zorgvuldigheidsbeginsel aan verweerder de verplichting oplegt zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

Dat het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel derhalve inhoudt dat verweerder bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het administratief dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Dat het evenredigheidsbeginsel ertoe stelt dat het bestuur in rechte en in feite een verantwoorde beslissing neemt.

Dat het redelijkheidsbeginsel inhoudt dat men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Dat met andere woorden, met moet voor een beslissing staan waarvan men ook na de lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is.

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, bij zijn uitoefening van zijn wettelijk toezicht, dient na te gaan of verweerster bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of hij die correct heeft beoordeeld en of hij op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen.

Dat de artikelen 58 en volgende van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepalen dat:

"Art. 58. Wanneer de aanvraag tot het bekomen van de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven bij een Belgische diplomatieke of consulaire post ingediend wordt door een vreemdeling (die in België wenst te studeren in het hoger onderwijs of er een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs wenst te volgen) moet die machtiging toegekend worden indien de betrokkene zich niet bevindt in een der (in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°), bedoelde gevallen en indien hij de hiernavolgende documenten overlegt : <W 1996-07- 15/33, art. 46, 012; Inwerkingtreding : 16-12-1996>

1° een attest afgegeven door een onderwijsinstelling overeenkomstig artikel 59;

2° het bewijs dat hij voldoende middelen van bestaan bezit;

3° een geneeskundig getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet aangetast is door een der in bijlage bij deze wet opgesomde ziekten of gebreken;

4° een getuigschrift waaruit blijkt dat de betrokkene niet veroordeeld is geweest wegens misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, wanneer hij ouder is dan 21 jaar.

Bij ontstentenis van een getuigschrift als bedoeld onder 3° en 4° van het eerste lid, kan (de Minister) of zijn gemachtigde niettemin, rekening houdende met de omstandigheden, de vreemdeling machtigen in België te verblijven om er te studeren. <W 1996-07-15/33, art. 4, 012; Inwerkingtreding : 16-12-1996> (De machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven kan door de vreemdeling in het Rijk aangevraagd worden overeenkomstig de door de Koning bepaalde modaliteiten in uitvoering van artikel 9, tweede lid.) <W 2006-09-15/72, art. 62, 041; Inwerkingtreding : 01-06-2007>

Art. 59. Al de (door de overheid) georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstellingen zijn bevoegd om het vereiste attest af te geven. <W 1996-07-15/33, art. 47, 012; Inwerkingtreding : 16-12-1996>

Dit attest bevestigt, hetzij dat de vreemdeling als regelmatige leerling of student, die voldoet aan de voorwaarden inzake voorafgaande studies, ingeschreven is in de onderwijsinstelling die het afgeeft, hetzij dat hij, in voorkomend geval, een aanvraag tot het verlenen van de gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's en studiegetuigschriften ingediend heeft, hetzij dat hij, in voorkomend geval, ingeschreven is voor de toelatingsproef.

In de twee laatste gevallen moet een nieuw attest binnen vier maanden bevestigen dat de vreemdeling, na het bekomen van de gelijkwaardigheid van diploma of studiegetuigschrift of na het slagen voor de toelatingsproef, als regelmatig leerling of student ingeschreven is in de onderwijsinstelling die het afgeeft.

Het attest moet betrekking hebben op een onderwijs met volledig leerplan; het mag echter ook betrekking hebben op een onderwijs met beperkt uurrooster wanneer de vreemdeling bewijst dat dit onderwijs zijn hoofdbezigheid en de voorbereiding of de aanvulling van een onderwijs met volledig leer plan zal uitmaken.

Art. 60. Het bewijs van voldoende middelen van bestaan wordt geleverd onder meer door het overleggen van een der navolgende documenten:

1° een attest uitgaande hetzij van een internationale organisatie of van een nationale overheid, hetzij van een Belgische of vreemde rechtspersoon die voor voldoende inkomsten beschikt, luidens hetwelk de vreemdeling geniet of eerstdaags zal genieten van een beurs of van een lening die zijn gezondheidszorgen, zijn kosten van verblijf, studie en repatriëring vermag te dekken;

2° een verbintenis ten opzichte van de Belgische Staat en van de student, uitgaande van een Belgisch of vreemd persoon die over voldoende inkomsten beschikt en zich verbindt de gezondheidszorgen, de

kosten van verblijf, studie en repatriëring van de vreemdeling te zijnen laste te nemen voor minstens één academiejaar.

Bij het onderzoek van de middelen waarover de vreemdeling beschikt, wordt rekening gehouden met de inkomsten die hij zich kan verschaffen door het wettig uitoefenen van een winstgevende werkzaamheid buiten de tijd die normaal aan de studie moet worden gewijd.

Op voorstel van de Ministers van Nationale Opvoeding en van de Minister die de ontwikkelingssamenwerking onder zijn bevoegdheid heeft en na advies van de bij artikel 31 ingestelde raad bepaalt de Koning periodiek het minimumbedrag van de middelen waarover de vreemdeling moet beschikken.

(De Koning bepaalt de bijzondere voorwaarden waaraan het attest bedoeld in het eerste lid, 1°, en de verbintenis bedoeld in het eerste lid, 2°, moet beantwoorden.) <W 1996-07-15/33, art. 48, 012; Inwerkingtreding : 17-01-1997>

(De Koning kan bepalen in welke gevallen en onder welke voorwaarden de geldigheid van het attest bedoeld in het eerste lid, 1°, of de verbintenis bedoeld in het eerste lid, 2°, afhankelijk is van de verplichting om een geldsom te storten in de Deposito- en Consignatiekas of om een bankgarantie te geven.) <W 1996-07-15/33, art. 48, 012; Inwerkingtreding : 17-01-1997>

Art. 61.<W 1996-07-15/33, art. 49, 012; Inwerkingtreding : 17-01-1997> § 1. De Minister kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten :

1° wanneer hij, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt;

2° wanneer hij een winstgevende bedrijvigheid uitoefent die de normale voortzetting van zijn studies kennelijk hindert;

3° wanneer hij zich zonder geldige reden niet aanmeldt voor de examens. Om, rekening houdend met de resultaten, te oordelen over het overdreven karakter van de duur van de studies, moet de Minister of zijn gemachtigde het advies inwinnen van de autoriteiten van de instelling waar de student ingeschreven is en van de instelling waar hij het vorig academie- of schooljaar ingeschreven was.

Bij het opstellen van haar advies moet de instelling rekening houden met studies die in andere instellingen aangevat werden en met de resultaten die daarbij behaald werden. Deze informatie moet aan de instelling medegedeeld worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Dit advies moet verschaft worden binnen twee maanden nadat het gevraagd is. Het wordt bij een ter post aangetekende brief gericht aan de Minister of zijn gemachtigde, bij gebreke waarvan het bewijs dat de bovenvermelde termijn is nageleefd, door aile wettelijke middelen kan worden geleverd. Na afloop van de gestelde termijn kan de Minister een bevel geven om het grondgebied te verlaten, zonder het advies te moeten afwachten.

De Koning bepaalt onder welke voorwaarden het eerste lid, 1 °, kan worden toegepast.

§ 2. De Minister of zijn gemachtigde kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten :

1° wanneer hij na afloop van zijn studies zijn verblijf verlengt en niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument;

2° wanneer hij geen bewijs meer aanbrengt dat hij over voldoende middelen van bestaan beschikt;

3° wanneer hij zelf of een lid van zijn gezin bedoeld in (artikel IObis, § 1), dat met hem samenleeft, financiële steun genoten heeft, verleend door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, waarvan het totaalbedrag, berekend over een periode van twaalf maanden die voorafgaan aan de maand waarin het bevel om het grondgebied te verlaten genomen wordt, meer dan het drievoudige bedraagt van het maandelijks bedrag van het bestaansminimum, vastgesteld overeenkomstig artikel 2, § 1, van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op het bestaansminimum en voor zover die hulp niet werd terugbetaald binnen zes maanden na de uitkering van de laatste maandelijksse hulp. <W 2006- 09-15/72, art. 63, 041; Inwerkingtreding : 01-06-2007>

§ 3. Al naargelang van het geval kan de Minister of zijn gemachtigde, onder dezelfde voorwaarden een bevel geven om het grondgebied te verlaten aan de leden van het gezin van de student wier machtiging tot verblijf beperkt is tot de duur van diens studies.

In al de gevallen vermeldt het bevel om het grondgebied te verlaten welke paragraaf werd toegepast."

2. Toepassing in casu

Eerste onderdeel: schending van de motiveringsplicht en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur

Overwegende dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met het feit dat verzoeker van het begin als plan had om burgerlijk ingenieur te studeren, maar door administratieve moeilijkheden zich pas voor het academiejaar 2016-2017 in die richting heeft kunnen inschrijven;

Dat verzoeker geslaagd was voor de toegangsexamens zowel van de ULB als van de UCL (stukken 2 en 3);

Dat de bestreden beslissing dat ook niet vermeld in diens motivering;

Dat de bestreden beslissing dus geen rekening houdt met alle elementen van het administratief dossier en geen motivering bevat omtrent deze verschillende elementen;

Dat bijgevolg zowel de motiveringsplicht als het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden werden;

Tweede onderdeel: schending van het recht om gehoord te worden

Overwegende dat het recht om gehoord te worden vooraleer een administratieve beslissing wordt genomen, die een nadeel vormt voor de rechtzoekende, een rechtsbeginsel is dat behoort tot het recht op een goedbestuur en op een eerlijke administratieve procedure, beschermd door het beginsel *audi alteram partem* en het hoorrecht, die rechtbeginsels zijn in het Europese en Belgische rechtsordes (EHJ, C-277/11, *M. M. contre Irlande*, pt 84). Verwerende partij moet de betrokkene laten horen « *dès lors que l'administration se propose de prendre à rencontre d'une personne un acte qui lui fait grief* » (CJUE, SOPROPE, 18/12/2008, C-349/07, pt 36 en 37) ;

Dat de Raad van State dit in haar rechtspraak bevestigt:

« *Considérant que, selon la Cour de Justice de l'Union européenne, le droit à être entendu, avant l'adoption de toute décision susceptible d'affecter de manière défavorable ses intérêts, fait partie des droits de la défense consacrés par un principe général du droit de l'Union européenne (CJUE, Khaled Boudjlida, C-249/13, 11 décembre 2014, point 34); que ce droit à être entendu garantit à toute personne la possibilité de faire connaître, de manière utile et effective, son point de vue au cours de la procédure administrative et avant l'adoption de toute décision susceptible d'affecter de manière défavorable ses intérêts; que la règle selon laquelle le destinataire d'une décision faisant grief doit être mis en mesure de faire valoir ses observations avant que celle-ci soit prise, a pour but que l'autorité compétente soit mise à même de tenir utilement compte de l'ensemble des éléments pertinents; que le droit à être entendu avant l'adoption d'une telle décision doit permettre à l'administration nationale compétente d'instruire le dossier de manière à prendre une décision en pleine connaissance de cause et de motiver cette dernière de manière appropriée, afin que, le cas échéant, l'intéressé puisse valablement exercer son droit de recours (idem, points 36, 37 et 59);*

Considérant que l'article 42quater, § 1er, alinéa 3, de la loi précitée du 15 décembre 1980, tel qu'il est applicable en l'espèce, prévoit notamment que lors «de sa décision de mettre fin au séjour, le ministre ou son délégué tient compte de la durée du séjour de l'intéressé dans le Royaume, de son âge, de son état de santé, de sa situation familiale et économique, de son intégration sociale et culturelle et de l'intensité de ses liens avec son pays d'origine»; qu'eu égard à la finalité précitée du droit à être entendu, la partie adverse a l'obligation de rechercher les informations lui permettant de statuer en connaissance de cause; qu'il lui appartient en effet d'instruire le dossier et donc d'inviter l'étranger à être entendu au sujet des raisons qui s'opposeraient à ce que la partie adverse mette fin à son droit au séjour et l'éloigné du territoire, notamment au regard des éléments visés par l'article 42quater, § 1er, alinéa 3, de la loi précitée du 15 décembre 1980; que seule une telle invitation offre, par ailleurs, une possibilité effective et utile à l'étranger de faire valoir son point de vue;

Considérant, dès lors, qu'en décidant le contraire et en jugeant en substance que le droit à être entendu requérait seulement que le requérant eût pu et donc dû faire valoir spontanément ses arguments auprès de la partie adverse, l'arrêt attaqué a méconnu la portée de ce droit; que, dans cette mesure, le moyen est fondé en sa quatrième branche, ce qui suffit à entraîner la cassation de l'arrêt attaqué » (arrêt RvS nr 230293 van 24/02/2015 ; zie ook nr 230 257 van 19/02/2015).

Dat de rechtspraak van de RvS bijgevolg, *mutatis mutandis*, toepasselijk is in huidig geval;

Dat verzoeker niet gehoord werd alvorens dat de bestreden beslissing genomen werd; dat het nochtans gaat om een beslissing van weigering van verlenging van een verblijf als student;

Dat verzoeker aanvullende documenten wenste neer te leggen aan de gemeente, maar dat er hem gezegd werd dat het niet mogelijk was;

Dat het net de plicht was van verwerende partij om aan verzoeker de mogelijkheid te bieden om elementen te laten gelden die de beslissing hadden kunnen beïnvloeden;

Dat er niet betwist kan worden dat de bestreden beslissing nadelig is voor verzoeker;

Dat verzoeker wenste de overlijdensakte van zijn vader neer te leggen om te verklaren waarom hij niet geslaagd was voor zijn examensessie van januari 2017; dat hij de kans niet kreeg om dit element naar voor te brengen;

Dat dit element nochtans verklaart de slechte resultaten van verzoeker terwijl hij eindelijk erin geslaagd was om zich in te schrijven voor de studie van zijn keuze;

Dat verzoeker eveneens andere documenten wenste neer te leggen, met name de bewijzen van de moeilijkheid die hij heeft ondervonden om zich te kunnen inschrijven voor de studie burgerlijk ingenieur, wat verklaart waarom hij voor verschillende jaren gebuisd is geweest;

Dat dit hij de kans daartoe ook niet kreeg; dat dit nochtans verklaart waarom verzoeker verschillende studies heeft aangevat die hij niet gekozen had, gezien hij zich pas in 2016-2017 kon inschrijven als burgerlijk ingenieur;

Dat rekening houdend met deze elementen, verwerende partij had duidelijk kunnen komen tot een andere beslissing; dat was het recht om gehoord te worden niet geschonden geweest, was de bestreden beslissing mogelijks nooit genomen geweest;

Dat het recht om gehoord te worden bijgevolg geschonden werd;

Derde onderdeel: schending van het recht op privé leven en van de motiveringsplicht

Overwegende dat verzoeker al vijf jaar in België verblijft en een privé leven heeft opgebouwd in België;

Dat verzoeker gedurende die vijf jaar toegelaten was tot het verblijf;

Dat de bestreden beslissing een einde maakt aan het wettig verblijf van verzoeker;

Dat de bestreden beslissing bijgevolg had moeten motiveren waarom het geen schending uitmaakte op het recht op privé leven zoals beschermd door artikel 8 EVRM;

Dat door dit niet te doen en door geen afweging van de belangen te maken tussen het recht van verzoeker op privé leven en de belangen van de staat, schendt de bestreden beslissing artikel 8 EVRM;

Dat door geen motivering te bevatten omtrent het privé leven van verzoeker, wat nochtans een cruciaal element is bij het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten, schendt de bestreden beslissing eveneens de motiveringsplichten;

2.1.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De bestreden beslissing bevat duidelijk de juridische en feitelijke motieven waarop ze steunt. Enerzijds wordt de juridische grondslag van de bestreden beslissing vermeld, met name artikel 61, §1, eerste lid 1° van de Vreemdelingenwet. Anderzijds worden ook de feitelijke gegevens die aan de basis van de bestreden beslissing liggen weergegeven. De academische loopbaan van de verzoekende partij wordt weergegeven. Er wordt gepreciseerd aan welke instelling de verzoekende partij welke studies gevolgd heeft. Hieruit blijkt dat de verzoekende partij de afgelopen vijf jaar aan vier verschillende onderwijsinstellingen gestudeerd heeft en nog geen einddiploma behaald heeft. Het gaat ook om drie

verschillende studierichtingen. Voorts blijkt dat de verzoekende partij tijdens haar laatste examensessie voor geen enkel examen geslaagd is. Op basis van voormelde gegevens stelt de verwerende partij dat de verzoekende partij op overdreven wijze haar studies verlengt. Hierop concludeert de verwerende partij om het verblijf van de verzoekende partij overeenkomstig artikel 61, §1 van de Vreemdelingenwet te beëindigen.

De verzoekende partij argumenteert dat zij vanaf het begin van plan was om burgerlijk ingenieur te studeren, maar door administratieve moeilijkheden zich pas in het academiejaar 2016-2017 voor deze richting heeft kunnen inschrijven. De Raad wijst erop dat de verzoekende partij dit voor het nemen van de bestreden beslissing nooit heeft laten weten aan de verwerende partij. Bijgevolg kan ze de verwerende partij niet verwijten hieromtrent niet te hebben gemotiveerd. De verzoekende partij heeft ook bij de aanvragen om verlenging van haar verblijfsstatuut als student telkens de mogelijkheid gehad om de verwerende partij hieromtrent in te lichten, maar ze heeft nagelaten om dit te doen.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen wordt niet aannemelijk gemaakt. Evenmin wordt een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet aannemelijk gemaakt.

In een volgend onderdeel van haar middel voert de verzoekende partij de schending van het hoorrecht aan. De verzoekende partij wijst erop dat indien de verwerende partij haar voor het nemen van de bestreden beslissing had gehoord, ze op de volgende elementen had kunnen wijzen. Ten eerste dat zij vanaf het begin van plan was om studies van burgerlijk ingenieur aan te vatten, maar door administratieve moeilijkheden zich pas in het academiejaar 2016-2017 voor deze richting heeft kunnen inschrijven. Ten tweede had ze aan de verwerende partij kunnen meedelen dat haar vader overleden was en dat ze daarom niet geslaagd is voor de examensessie van januari 2017.

Het recht om te worden gehoord waarborgt dat eenieder in staat wordt gesteld naar behoren en daadwerkelijk zijn standpunt kenbaar te maken in het kader van een administratieve procedure en voordat een besluit wordt genomen dat zijn belangen op nadelige wijze kan beïnvloeden (zie HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, § 87 en de aldaar aangehaalde rechtspraak).

Te dezen heeft de verzoekende partij ruimschoots de mogelijkheid gehad om bij het indienen van haar aanvraag tot verlenging van haar verblijfsstatuut als student nuttig voor haar belangen op te komen en alle relevante bewijsstukken aan de bevoegde diensten van de verwerende partij over te maken teneinde aan te tonen dat zij aan de verblijfsvoorwaarden voldoet. Zij heeft aldus haar standpunt op nuttige wijze naar voren kunnen brengen.

Waar de verzoekende partij verklaart dat zij steeds van plan was om burgerlijk ingenieur te studeren, wijst de Raad erop dat dit niet overeenstemt met de stukken van het administratief dossier. In 2012 wordt de verzoekende partij tot een verblijf in België toegelaten omwille van haar studies. Vervolgens schrijft ze zich in het academiejaar 2012-2013 in aan het "Institut d'optique Raymond Tibaut" in een bachelor in optiek en optometrie. De verzoekende partij toont niet aan dat ze in dit academiejaar deelgenomen heeft of geprobeerd heeft om deel te nemen aan het toelatingsexamen burgerlijk ingenieur. Het is pas tijdens het academiejaar 2013-2014 dat zij geslaagd was voor het toelatingsexamen burgerlijk ingenieur aan de ULB en in 2015 geslaagd was voor het toelatingsexamen om universitaire studies van de eerste cyclus, met uitzondering van de toegepaste wetenschappen aan te vangen. Voorts is het effectief zo dat de verzoekende partij zich tijdens het academiejaar 2013-2014 wou inschrijven aan de ULB, maar administratieve moeilijkheden ondervond. Doch heeft zij beslist om op het grondgebied te blijven en andere studies aan te vatten. Zij heeft nooit aan de verwerende partij meegedeeld dat ze van plan was om de studies burgerlijk ingenieur aan te vatten, maar dat ze administratieve moeilijkheden ondervond. Doch heeft ze hiertoe ruimschoots de mogelijkheid gehad. Daarenboven blijkt uit de e-mail van 9 september 2014 en 2 oktober 2015 dat de verzoekende partij geen moeilijkheden ondervonden heeft om zich in te schrijven aan de ULB, maar dat haar inschrijving geweigerd werd omdat haar academische profiel onvoldoende geacht werd en dat het gegeven dat ze zich voor de derde keer of meer inschrijft een motief van niet-financiering van de studies volgens de wet van 27 juli 1971. Dergelijke motieven wijzen niet op administratieve moeilijkheden.

Waar de verzoekende partij stelt dat haar vader overleden is en een overlijdensakte bijbrengt, wijst de Raad erop dat de persoon die op de overlijdensakte vermeld wordt een andere naam heeft dan de verzoekende partij. De verzoekende partij brengt ook geen ander document bij waaruit blijkt dat voormelde persoon haar vader is. Ook in de nota met opmerkingen wordt hierop gewezen, doch laat de

verzoekende partij ter terechtzitting na om hierop te repliceren of om aan te tonen dat voormelde persoon effectief haar vader is.

Voorts heeft de verzoekende partij voor het treffen van de bestreden beslissing ruimschoots de mogelijkheid gehad om de verwerende partij op de hoogte te brengen van deze elementen. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zij door het bestuur voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing alsnog diende te worden uitgenodigd om stukken voor te leggen. Er blijkt niet dat de gemachtigde van de staatssecretaris *in casu*, nadat de verzoekende partij in het kader van haar aanvraag tot verlenging in de mogelijkheid was alle volgens haar dienstige bewijsstukken over te maken, haar alsnog diende uit te nodigen om haar situatie uiteen te zetten.

Een schending van de hoorplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

In een laatste onderdeel van de bestreden beslissing voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 8 van het EVRM.

Het is inderdaad zo dat kan aangenomen worden dat de verzoekende partij gedurende haar verblijf als student sinds 2012 een privéleven ontwikkeld heeft in België. Echter heeft de verzoekende partij steeds geweten dat dit een tijdelijk verblijf was, en dat éénmaal haar studies beëindigd waren of wanneer ze niet meer voldeed aan de wettelijke voorwaarden de minister haar verblijf kon beëindigen, ze het grondgebied diende te verlaten. De machtiging tot verblijf op grond van studies van een derdelander kan overeenkomstig artikel 61, § 1, eerste lid 1° en tweede lid van de Vreemdelingenwet beëindigd worden als, rekening houdend met de resultaten, hij zijn studies op overdreven wijze verlengt. Uit artikel 103/2, 2°, van het Vreemdelingenbesluit blijkt dat de koning gepreciseerd heeft wat volgens hem een overdreven verlenging is van de studies. Bijgevolg kan de verwerende partij een bevel om het grondgebied te verlaten geven indien de derdelander-student op zijn minst twee verschillende studierichtingen heeft aangevat zonder in de loop van vier opeenvolgende school- of academiejaren voor enig examen te zijn geslaagd of zonder in de loop van de laatste vijf studie jaren voor ten minste twee examens te zijn geslaagd of minstens drie verschillende studierichtingen aangevat heeft zonder in de loop van de twee voorafgaande studierichtingen enig eindexamen te behaald te hebben. De verzoekende partij betwist het verloop van haar studies in verschillende onderwijsinstellingen en studierichtingen, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, niet. Evenmin betwist ze de behaalde resultaten, zoals weergegeven in de bestreden beslissing. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt inderdaad dat de verzoekende partij studies aangevat heeft in drie verschillende studierichtingen, met name bachelor in optiek en optometrie, een bachelor in de bouwkunde en een bachelor in ingenieurswetenschappen en dat zij in de loop van de twee voorafgaande studierichtingen geen eindexamen behaald heeft. Gelet op de wettelijke bepalingen, zoals hoger weergegeven, was de verwerende partij gerechtigd om de machtiging tot verblijf omwille van studies niet te verlengen.

In het licht van deze specifieke situatie en haar algemeen betoog maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat haar recht op privéleven in België in de zin van artikel 8 van het EVRM geschonden is. Ze toont niet aan dat er onoverkomelijke hinderpalen zijn (hetzij economisch, sociaal, linguïstisch of cultureel van aard) die verhinderen dat zij in het land van herkomst haar privéleven kan voortzetten of uitbouwen.

De verzoekende partij brengt geen begin van bewijs bij dat ze een gezinsleven in België heeft.

De middelen zijn in hun geheel ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend zeventien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS